

Cine ar trebui să nu candideze?

VOCEA VÂLCII

Anul acesta este unul foarte important pentru figurile politice, care, din dorința de a mai prinde câte un ciolan de ros, și-au propus să candideze pe listele de consilieri municipali sau chiar județeni. Ba, mai mult, unii dintre ei se visează, deja, cocoțați pe scaunul de primar al municipiului. Unii dintre ei, s-au apucat chiar de anul trecut să-și facă imagine publică, cheltuind bani grei pe daruri electorale, pe care le-au împărțit prin mai toate instituțiile vâlcene, dar și prin comunele și cartierele locuite de nevoiași. Cel mai bun exemplu în acest sens, este penelistul Ion Nicolae, un fel de nimic în viața publică local, cu aere de politician.

Deși sondajele de opinie îl plasează cel mult la nivelul pragului electoral (adică undeva la piciorul lui Mircea Gutău), Nicolae sau „Dinți de Aur”, cum este el cunoscut de cei mai mulți, a îmbrăcat hainele de Moș Crăciun Electoral, încă din vara lui 2007, când, pentru noi toți, Sărbătorile de Iarnă erau încă departe. Mai exact, Ion Nicolae a scos de la saltea o stivă de bani de care a cumpărat fel de fel de bomboane și bombonele, ciocolatăși alte dulciuri politice, pe care le-a împărțit râmnicenilor, cu un scop clar. Să fie și el cineva în sondaje și în viața politică. Dar electoratul nu l vrea pe Nicolae primar și nici nu se sensibilizează la mita electorală primită.

Politicianul din ladă

Adrian Toader (fost lider AP, ex-candidat la Primăria Râmnicului, fostă variantă pentru fotoliul de subprefect). De pe călduțul post de vice liberal, domnul acesta, ce parcă

nu a știut vreodată ce a vrut, are mari șanse să fie, în continuare, un mare nimic politic. Cu procentul de 0,1% obținut la europarlamentare, de exemplu, Toader se poate ascunde liniștit pe fundul lăzii de gunoi a istoriei politice vâlcene. Iar electoratul nu-i poate ierta atitudinea de pe vremea când traseistul politic, pe atunci încă mai credea că are șanse să ajungă cineva, a aruncat, neargumentat, cu noroi în primarul Mircea Gutău, punându-i în cârcă fel de fel de acuze, existente doar în mintea sa.

PNTCD unde e?

Spre rușinea lor, țărâniștii vâlceni nu mai reprezintă de multă vreme ceva important pe eșichierul politic local și, despre ei, numai de bine. În istoria recentă a organizației vâlcene, formată din hai să zicem 20 de persoane, cei patru președinți mari și lați pe care i-a avut (fără supărare Minodor a avut chiar gabarit depășit), n-a mai rămas niciunul în fruntea acestei formațiuni politice, cu toții „dezertând” la alte partide sau, pur și simplu, vegetând, așa, duos și dulce. Doar partidul marelui Corneliu Coposu (poate ultimul om politic adevărat al României), mai poate fi văzut printre pânzele de păianjen ce s-au întins ca niște gratii pe ferestrele geamurilor sediului din strada Carol.

Verde uscat

O altă glumă politică a fost nașterea, în Vâlcea, a Partidului Verde, formațiune politică de sorginte ecologistă și a cărei putere nu e mai mare de-un scuipat de muscă. Filiala vâlceană s-a vrut vie și puternică, dar, ea și-a dat obștescul sfârșit, la nașterea-i prematură. Așa se întâmplă când un individ gen Aurel Fârtat, plictisit de udat florile de pe balcon și de făcut reclamații la vecinii gălăgioși de pe scară, își pune în cap să-și facă partid. Țăstă rivalizează sigur cu Partidul Moldovenilor lui Simirad. Și la calitate, dar, mai ales, la cantitate. Aleluia verzilor!

Pătru s-a făcut de 4 procente

Având alături la mai toate aparițiile televizate mari figuri politice (Nuică, Bătăgan și Stănculescu – fac mai mult de 300 de kilograme împreună), Nicolae Pătru a dovedit că are gândire de ștrumpf politic, reușind, datorită lipsei sale totale de viziune să distrugă partidul, definitiv. Deși sunt mari la stat, cei mai sus menționați nu au reușit, sub nicio formă, să se cocoteze prea sus, pentru a se prinde de pragul electoral necesar (adică 5%), cât aveau nevoie la alegerile europarlamentare din noiembrie 2007. Așadar, micuții giganți (așa suna parcă reclama de la Matiz) nu numai că nu l-au ajutat pe Pătru, însă l-au și încurcat teribil în încercările sale disperate de a obține un scor bun în alegeri. Sfatul nostru: băieți, stați liniștiți! Faceți prea mult zgomot pentru nimic și bruiați prea tare bietele noastre urechi.

Bușe s-a bușit politic

Fost de toate în viață (ceva pe la bancă, ceva pe la USG, ceva mic prin politică),

marele „dregător” al Vâlciei, Dumitru Bușe. El n-a obținut 20%, atât cât visa, nici 15%! Nici 10, nici măcar 5%! . Chiar dacă a reușit să atragă glasul său mios și ceva firimituri financiare câte un primar sau un consilier pe ici pe colo, Bușe și locotenentii săi Valentin Ciocan și Mitică „Stație” Cumpănașu, și-au arătat neputința într-ale politichiei. Ei, da’ domn Bușe e ambițios și îi stăgânda (chiar dacă ar fi să-i ia locul lui Ion Nicolae pe lista liberalilor) să candideze la Primăria Râmnicului. Noi îi transmitem sincer: Nuuuu!!! Stați acasă! E cel mai bine pentru toată lumea

Gigi a capitulat

Săne scuze fosta mare handbalistă, Edith Torok, dar soțul e slab rău de tot în politică . Păi, a fost el trei ani purtat ca sfintele moaște de Cîlea ca și cum ar fi fost candidat la primărie, și, acum, hop, nu mai e! Nea Gigi, acum serios, chiar a fost atât de greu să rezisti la primul mare cutremur care te-a prins în sufrageria PSD Vâlcea sau te-i lăsat păgubaș, gândindu-te că nu poți face Față unei campanii electorale adevărat?

Penibilul cu dinți de aur

Penelistul Ion Nicolae, în ciuda sfortărilor sale supraomenești de a se face plăcut electoratului, este exemplul viu de cum nu trebuie să fie un politician. Într-un timp foarte scurt el a reușit să se îmbogățească fără măsură, a uneltit zeci de planuri de distrugere a colegilor de partid și, cel mai grav, și-a atribuit mai multă importanță decât era normal. Astfel, ajuns să le viteze prin viața politică și cea publică , considerând că i se cuvine orice funcție. Numai că sondajele de opinie i-au arătat o realitate ce ar fi fost normal să-l îngrijoreze: nu poate depăși niciodată pragul de 2,3%. Cu toate acestea, în fața evidențelor, Nicolae pare orb și se vrea primarul râmnicenilor chiar dacă asta înseamnă a cădea în ridicol.